

עמ"ת 60077-12-24 - יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 60077-12-24

לפני: כבוד השופט דוד מינץ

העורר: יוסף אלפקיר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על
החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט ז'
אריאלי) מיום 18.123.2024 במ"ת
54786-07-24

כ"ה בכסלו התשפ"ה (26 דצמבר 2024)

תאריך הישיבה:

בשם העורר:

בשם המשיבה:

עו"ד מירי קולומבוס

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט ז' אריאלי) מיום 18.123.2024 במ"ת
54786-07-24 בה שב בית המשפט והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

1. בתמצית, נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו יחד עם 13 נאשמים אחרים עבירת ניסיון לרצח לפי סעיפים 1305(1) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירות נשק לפי סעיפים 144(א), 144(ב) ו-29 לחוק האמור. תחילה, ביום 8.10.2024 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. העורר השיג על החלטה זו וביום 7.11.2024 קבע בית משפט זה (השופט ע' גרוסקופף) כי קיימת חולשה מהותית בראיות הלכאוריות הקושרות את העורר לעבירת הביצוע בצוותא של ניסיון הרצח (זאת בנוסף לחולשה הראייתית שנקבעה בבית המשפט המחוזי ביחס לעבירות הנשק).

נוכח זאת, ולמרות חומרת העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום, נקבע כי יש מקום לבחון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, האם באיזון השיקולים מתקיימים התנאים המאפשרים את העברתו של העורר ממעצר מלא למעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת לאחר שיערך תסקיר שירות מבחן בעניינו.

2. תסקיר המעצר נערך ביום 15.12.2024 ונאמר בו כי להערכת שירות המבחן קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות החוק; והפיקוח שהוצע על ידי העורר באמצעות אשתו ובנותיו לא יאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. על כן לא ניתנה המלצה לשינוי תנאי המעצר. בית המשפט נתן משקל מלא לאמור בתסקיר שירות המבחן ואף התרשם באופן בלתי אמצעי מהחלופה המוצעת. נקבע כי היא אינה מצויה בהלימה לעוצמתן של עילות המעצר ואינה מפחיתה את המסוכנות לכדי מידה סבירה ומתקבלת על הדעת. על החלטה זו הוגש הערר שלפני.

3. בקצירת האומר, טוען בא-כוח העורר כי בית המשפט המחוזי נתפס לכלל שגגה כאשר סבר כי מערך הפיקוח אינו הולם; והוא לא ערך איזון נכון בין חולשתן של הראיות נגד העורר לבין המסוכנות הנטענת שנשקפת ממנו. אך, גם אם יש מקום לאמץ את גישתו של בית המשפט המחוזי, באמתחתו של העורר חלופה אחרת שיש לבררה. המשיבה מדרך הטבע מחזיקה אחר החלטת בית המשפט, אך בהגינותה טענה כי נוכח החלטתו של בית משפט זה מיום 7.11.2024, אין מניעה שהעורר יציע חלופה אחרת וזו תיבדק לגופה.

4. על פניו המסוכנות הנשקפת מהעורר משמעותית. מנגד, קיימת קביעה שלא ניתן להתעלם ממנה, כי יש בתשתית הראייתית הלכאורית העומדת נגד העורר, בלשון בית משפט זה, "חולשה מהותית". משכך, יש לערוך איזון בין שני נתונים אלו, תוך בדיקה אם ניתן לאיין את המסוכנות - בשים לב לחולשת הראיות - באמצעות חלופת מעצר ראויה והולמת. בית המשפט המחוזי קבע על בסיס התרשמות שירות המבחן והתרשמותו הבלתי אמצעית מהמפקחים המוצעים שחלופת המעצר אינה מאיינת את המסוכנות. אין מקום להתערב בקביעה זו ואין מקום להלין על בית המשפט שאימץ את עמדתו של שירות המבחן (וראו לדוגמה לאחרונה: עמ"ת 32251-11-24 זגורי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.11.2024); בש"פ 6107/24 מדינת ישראל נ' ברכה, פסקה 5 (11.8.2024)). עם זאת, יש ממש בטענתו החלופית של בא-כוח העורר לפיה ככל שיעלה בידו של העורר להציע חלופת מעצר אחרת היכולה לאיין את החששות שהועלו על ידי בית המשפט, יש לדון בה לגופה.

5. משמעותו של דבר כי הערר נדחה, אך העורר יכול להציע חלופת מעצר אחרת שתיבדק על ידי שירות המבחן והמלצתו תובא לפני בית המשפט שידון בעניין לפי שיקול דעתו וחוכמתו.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ה (26 דצמבר 2024).

עמוד 2

דוד מינץ
שופט